ନଦୀୟା କୀର୍ତ୍ତନ

୪ର୍ଥ ଭାଗ

ବାବାଜୀ ଶ୍ରୀ ବୈଷ୍ଣବଚରଣ ଦାସ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ

ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧିତ

ଶ୍ରୀ ଦାଶରଥି ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଗୃହୀତ

ଦ୍ୱିତୀୟବାର ପ୍ରକାଶିତ

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ

— ଦାଶରଥି ପୁସ୍ତକାଳୟ —

ବାଲୁବଜାର, କଟକ-୨

୧୯୫୯

[redacted] [redacted]

Digitized by srujanika@gmail.com

ନଦୀୟା କୀର୍ତ୍ତନ

ଚତୁର୍ଥ ଭାଗ

ମଙ୍ଗଳାଚରଣ

ବନ୍ଦେ ଗୁରୁନୀଶ ଭକ୍ତା'ନୀଶ ମୀଶାବତାର କାନ୍ ।
ତତ୍ ପ୍ରକାଶାଂଶ୍ଚ ତଚ୍ଛକ୍ତୀଃ କୃଷ୍ଣ-ଚୈତନ୍ୟ ସଞ୍ଜ୍ଞକମ୍ । ୧
ଶ୍ରୀ ମନ୍ମଦନ ଗୋପାଳଂ ନମ ମ୍ୟ ଦ୍ୱୈତ ଜୀବନମ୍ ।
ସ୍ୱସେବକ ଜନାଭୀଷ୍ଟ ପୂରକଂ କରୁଣାନିଧିମ୍ । ୨ ।
ଚୈତନ୍ୟ ରୂପମଙ୍ଗଳୈକ ଗତଃ ଗୁରୁଂ ତମ୍;
ଗୋପାଙ୍ଗନାଗଣ ଗଭୀର ଗୁଣାବଗ୍ଧ ମର୍ତ୍ତିମ୍ ।
କାର୍ଣ୍ଣୀର ଗୌରତନୁ ରଞ୍ଜିତ ସର୍ବଲୋକନ୍;
କୃଷ୍ଣଂ ନମାମି କରୁଣାମୟ ଭକ୍ତବୃନ୍ଦମ୍ । ୩ ।
ବାଞ୍ଛା କଳ୍ପତରୁଭ୍ୟଶ୍ଚ କୃପାସିନ୍ଧୁଭ୍ୟ ଏବଚଃ ।
ପତିତାନାଂ ପାବନେଭ୍ୟ ବୈଷ୍ଣବେଭ୍ୟୋ ନମୋ ନମଃ ।

ବନ୍ଦନା

ଜୟ ଜୟ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଦୟାର ଠାକୁର ।
ସଂସାର ତାରକ ବାନା ପ୍ରେମ ଅବତାର ହେ ।
ବ୍ରଜେ ନାମ ବଳରାମ ରୋହିଣୀ ନନ୍ଦନ ।
ପଦ୍ମାବତୀ ସୁତ ଅବେ ବଲେ ସର୍ବଜନ ହେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଚୈତନ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରେର ସଖା ଭକ୍ତେର ସମ୍ବଲ ।
ଅବନୀ ମଣ୍ଡଳେ ଜୀବ ନିସ୍ତାରିତେ ଆଇଲ ହେ ।
ପାପ ତାପ ନିବାରିଲ ସଦୟ ହଇୟାଁ ।
ନିତ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ମୂରତି ସଙ୍କର୍ଷନ ହୟା ହେ ॥
ହାଡ଼ାଇ ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରାନ ନିତାଇ ପଦେ ଅଶ ।
କହେ ଦୀନ ହୀନ ଏଇ ବଇଷ୍ଣବ ଦାସ ହେ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ଅରେ ମୋର ନିତାଇ ସେ ନାୟର ।
ସଂସାର ତାପିତ— ଜୀବେର ଜୀବନ
ନିତାଇ ମୋର ସୁଖେର ସାୟର । ଧ୍ରୁ ।
ଅବନୀ ମଣ୍ଡଳେ ଆଇଲ ନିତାଇ
ଧରି ଅବଧୂତ ବେଶ ।
ପଦ୍ମାବତୀ ନନ୍ଦନ ବସୁ ଜାହ୍ନବାର ଜୀବନ
ଚୈତନ୍ୟ ଲୀଲୟ ବିଶେଷ ।
ରାମ ଅବତାରେ ଅନୁଜ ଅତୁଳ
ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବଲିୟା ନାମ ।
କୃଷ୍ଣ ଅବତାରେ ଗୋକୁଲ ବିହାରେ
ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାୟା ବଳରାମ ॥
ଗୌର ଅବତାରେ ନଦୀୟା ବିହାରେ
ନିତାଇ ବଲିୟା ନାମ ।
କଲି ଅନ୍ଧକୂପେ ପଡ଼ିୟା ବିପାକେ
ଡାକେ ଦ୍ୱିଜ ଗଙ୍ଗାରାମ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦେର ରୂପ

ଅରୁଣ ବସନେ ବିବିଧ ଭୂଷଣେ
ଶିରେ ପାଗ ନଟ ପଟିଆ ।
ଚୌଦିକେ ବେଢ଼ ବାହୁଯୁଗ ତୁଲ୍
ନାଚେ ହରିବଲ୍ ବଲିୟାଁ ।
ନିତାଇ ରଙ୍ଗିୟା ନାଚେ ରେ ।
ଅରୁଣ ନୟନେ ଓ ଚାନ୍ଦ ବଦନେ
କତ ନା ମାଧୁରୀ ଅଛେ ରେ । ଧ୍ରୁ ।
ଚଲନ ସୁନ୍ଦର ମତ୍ତ କରୀବର
ନୂପୁର ଝଂକୃତ କରିୟା ।
ଭାବେ ଅବଶ ନାହିଁ ଦିଶପାଶ
ଗୌର ବଲ୍ ହୁଙ୍କାରିୟା ।
ପତିତ ଭକତ ଧରଣୀ ଲୁଣ୍ଠିତ
ହେର ଓ ଚାନ୍ଦ-ବଦନିୟା ।
ବାସୁଦେବ ଘୋଷ ଏ ରସେ ବଞ୍ଚିତ
ମାଗେ ପ୍ରେମରସ ଦାନିୟା ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ଅରେ ମୋର ଅରେ ମୋର ନିତାଇଚାନ୍ଦ ।
ଘରେ ଘରେ ଦିଲ ନିତାଇ ପ୍ରେମେର ଫାନ୍ଦ ।
ତାପିତ ଅଖିଲ ସକଲ ଜନେ ।
ସିଞ୍ଚିଲ ନିତାଇ ନୟନକୋଣେ ।
ଅପାର କରୁଣା (ନିତାଇର) ଗଉଡ଼ଦେଶେ ।
ନାଚିୟା ବୁଲେନ (ପହୁ) ପ୍ରେମେର ଆବେଶେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଚଳନ୍ତ ଟଳନ୍ତେ ଭାବ ନା ହନ୍ତ ।
ଆନନ୍ଦ ଚରଣେ ଭରୟେ ଗତ ।
କହନ୍ତେ ଚନ୍ଦ ଗଦ ଗଦ ଭାଷାର କଥା ।
ପୂରଲ ଜଲେ ଦୁଇ ନୟନ-ପଥା ।
ଅଲକ୍ଷ-ଗୌର ସୁନ୍ଦର ତନୁ ।
ପୁଲକ-କଦମ୍ବ-କେଶର-ଜନୁ ।
ବିବିଧ ଭୂଷଣ-ଭୂଷିତ ଅଙ୍ଗେ ।
ଭକତ ମିଲି ଗାୟ ପରମ ରଙ୍ଗେ
(ସେ) ପଦ ପ୍ରେମ ମାଗୟେ କାନୁ ଦାସେ ।
ଶୁନିୟା ଭକତ ବାଢ଼ଲ ଆଶେ

———

ନିତାଇ ମହିମା

ଅରେ ଭାଇ ! ନିତାଇ ଅପାର ଦୟାର ଅବଧି ।
ଜୀବେରେ କରୁଣା କରି   ଦେଶେ ଦେଶେ ଫିରି ଫିରି
ପ୍ରେମଧନ ଯାଚେ ନିରବଧି ।
ଅଦ୍ୱୈତେର ସଙ୍ଗେ ରଙ୍ଗ   ଧରଣେ ନା ଯାୟ ଅଙ୍ଗ
ଗୋରା ପ୍ରେମେ ଗଢ଼ା ତନୁଖାନି ।
ଢୁଲିୟା ଢୁଲିୟା ଚଲେ   ବାହୁ ତୁଲି ହରି ବଲେ
ଦୁ ନୟନେ ବହେ ନିତାଇର ପାନି ।
କପାଲେ ତିଲକ ଶୋଭେ   କୁଟିଲ କୁନ୍ତଲ ଲୋଭେ
ଗୁଞ୍ଜାର ଆଟୁନି ଚୂଡ଼ା ତାୟ ।
କେଶରୀ ଜିନିୟା କଟି   କଟି ତଟେ ନୀଲ ଧଟି
ବାଜନ ନୂପୁର ରାଙ୍ଗା ପାୟ ॥
ଭୁବନ ମୋହନ ବେଶ   ମଜାଇଲ ସବ ଦେଶ
ରସାବେଶେ ଅଟ୍ଟ ଅଟ୍ଟହାସ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରଭୁ-ମୋର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ   କେବଳ ଆନନ୍ଦକନ୍ଦ
ଗୁଣ ଗାଏ ବୃନ୍ଦାବନ ଦାସ ।

— ——

ନିତାଇ ମହିମା

ଅରେ ମୋର ଅରେ ମୋର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ରାୟ ।
ଅପେ ନାଚେ ଅପେ ଗାଏ ଚୈତନ୍ୟ ବଲଏ ।
ଲମ୍ଫେ ଲମ୍ଫେ ଯାଏ ନିତାଇ ଗୌରାଙ୍ଗ ଆବେଶେ ।
ପାପିଆ ପାଷଣ୍ଡମତି ନା ରହିଲ ଦେଶେ ।
ପାଟ ବସନ ପରେ ନିତାଇ ସୁକୁତା ଶ୍ରବଣେ ।
ଝଲ ମଲ ଝଲ ମଲ ନାନା ଆଭରଣେ ।
ସଙ୍ଗେ ରଙ୍ଗେ ପାଏ ନିତାଇର ରାମାଇ ସୁନ୍ଦର ।
ଗୌରୀଦାସ ଆଦି କରି ଯତ ସହଚର ।
ଗୌଡ଼ଦେଶେ ହରିଦାସ ହରିବଲ ବଲଏ ।
ଜ୍ଞାନଦାସ ନିଶି ଦିନି ନିତାଇର ଗୁଣଗାଏ ।

— ——

ନିତାଇର ହାଟପତ୍ତନ

ଅରେ ମୋର ଅରେ ମୋର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ରାୟ ।
ମଥିଆ ସକଳ ତନ୍ତ୍ର   ହରିନାମ ମହାମନ୍ତ୍ର
କରେ ଧରି ଜୀବେରେ ବୁଝାଏ ।
ଅଚ୍ୟୁତ ଅଗ୍ରଜ ନାମ   ମହାପ୍ରଭୁ ବଲରାମ
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତୀରେ କୈଲ ଥାନା ।
ହାଟ କରି ପରିବନ୍ଧ   ରଜା ହୈଲ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ
ପାଷଣ୍ଡ ଦଳନ ବୀର ବାନା ।
ପସାରୀ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର   ସଙ୍ଗେ ଲଏ ଗଦାଧର;
ଅଗୃର୍ଦ୍ଧ ତତ୍ତ୍ୱରେ ବିକେ କାନେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଗୌର ଭାବ ହାସି ହାସି, ସଙ୍ଗୀର ନାଚଟେ ବସି,
ହାଟେର ମହିମା କିଛୁ ଶୁନେ ।
ପାନ ସୁମାଇ ଲୟାଁ; ସଜା ଅଙ୍ଗ ଫିରବୟାଁ,
ଢୋଟାଲ୍ ହଇଲ ହଟ୍ଟଦାସ ।
କୃଷ୍ଣଦାସ ହୈଲ ଦଡ଼ୀଆ; ଭେଦ୍ଧ ଯାଇତେ ନାରେ ଭ୍ରାଡ଼ୀଆ,
ଲିଖିୟେ ପଡ଼ୟେ ଶ୍ରୀନିବାସ ।
ବଲରାମ ଦାସ ବଲେ; ଅବତାର କଲିକାଲେ;
ଜଗାଇ ମାଧାଇ ହାଟେ ଅସି ।
ଷଣ୍ଡ ହାତେ ଧନଞ୍ଜୟ; ଭିକ୍ଷା ମାଗିୟା ଲୟ,
ହାଟେ ହାଟେ ଫିରୟେ ତ ପଶି ।

ନିତାଇ ମାଧୁରୀ

ଏମନ ନିତାଇ କୋଥାଓ ଦେଖି ନାଇଁ ।
ଅବଧୂତ ବେଶ ଧରି, ଜୀବେ ଦିଲ ନାମ ହରି;
ହାସେ କାଦେ ନାଚେ ଥରେ ଭ୍ରବ । ।
କେ କହୁ ନିତାଇର ଗୁନ, ଜୀବ ଦେଖି ସକରୁନ
ହରିନାମେ ଜଗତ ତାରିଲ ।
ମଦନ-ମଦେତେ ଅନ୍ଧ, ବିଷୟେର ହଲି ବନ୍ଧ
ହେନ ନିତାଇ ଭଜିତେ ନା ପାଇଲି ।

ନିତାଇ ମାଧୁରୀ

ଖଞ୍ଜନ ଗଞ୍ଜନ— ଚଲନ ମନୋରମ
ଗତ ଅତି ଲଳିତ ସୁଠାମ ।
ଚଳିତ ଖଳିତ ପୁନ— ପୁନ ଉଠି ଗରଜନ
ଗୃହନି ବଙ୍କ ନୟନ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଗୌର ଗୌର ବଲି   ଘନ ଦେଇ କରତାଳି
ଝଞ୍ଜ-ନୟନେ ବହେ ଲୋର ।
ପ୍ରେମେତେ ଅବଶ ହୋଇୟା   ପଡନ୍ତେର ନିରେଖିୟା
ଅଇସ ଅଇସ ବଲି ଦେଇ କୋର ।
ହୁହୁଙ୍କାର ଗରଜନ   ମାଲସାଟ ପୁନ ପୁନ
କତ କତ ଭାବ ବିଥାର ।
ମୁଲକେ ପୂରଲ ତନୁ   କଦମ୍ବ କେଶର ଜନୁ
ଭାୟାର ଭାବେତେ ମାତୋୟାର ।
ଆଗମ ନିଗମ ପର   ବେଦ ବିଧି ଅଗୋଚର
ତାହା କୈଲେ ପଣ୍ଡିତେରେ ଦାନ ।
କହେ ଅମୃତମ ଦାସେ   ନା ପାଇଲେ କୃପାଲେଶେ
ରହୁ ଗେଲେ ପାଷାଣ ସମାନ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ଚଲେ ନିଜ ପଦ ଭରେ   ଡଗ ଟଲମଲ କରେ
ପଦଭରେ ଅବନୀ ଦୋଲୟ ।
ଅଧ ଅଧ କଥା କୟ   ମୁଖେର ବାହିର ନୟ
ନିଜର ପାରିଷଦେ ଗୁନଗାୟ ।
(ଦେଖ ରେ ଭାଇ ।) ଅବନୀ ମଣ୍ଡଲେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ।
ଭାୟାର ମୁଖ ହେରି ବଢ଼ାୟ ଆନନ୍ଦ । ଧ୍ରୁ ।
ପରିଧାନ ନୀଲଧଟି   ଅଟନି ନାରି ଟହ କଟି
ଅନ୍ତର୍ଭାବେ ବାହ୍ୟ ନାହିଁ ଜାନେ ।
ଅଙ୍ଗ ହେଲି ହେଲି ଚଲେ   ଗଜର ଗଜର ବଲେ
ନିଶି ଦିଶି ଅବ ନାହିଁ ଜାନେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପୂର୍ବେ ସୂଚିତ ସମ   ସ୍ୱଜନ ପ୍ରତିପାଳକ
ପାଷାଣ୍ଡୀରେ କରନ୍ତି ବିନାଶ ।
ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଚୈତନ୍ୟଚନ୍ଦ୍ର   ଠାକୁର ଶ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ
ଗୁଣ ଗାୟ ବୃନ୍ଦାବନ ଦାସ ।

———

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ଜୟ ଜଗତାରଣ କାରଣ ଧାମ ।
ଆନନ୍ଦ କନ୍ଦ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ନାମ । ଧ୍ରୁ ।
ଡଗମଗ ଲୋଚନ କମଲ ଢୁଲୁଛ ।
ସହଜେ ଅଥିର ଗତି ଜନ ମାତୋୟାର ।
ହାୟା ଅଭିରାମ ! ବଲି   ଘନ ଘନ ଫୁକରଇ
ଗୌର ପ୍ରେମଭରେ ଚଲଇ ନାପାର ।
ଗଦ ଗଦ ମଧୁର ମଧୁର ବଚନାମୃତ ।
ଲହୁ ଲହୁ ହାସ ବିକଶିତ ଗଣ୍ଡ ।
ପ ପାଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡନ   ଶ୍ରୀଭକ୍ତ ମଣ୍ଡନ
କନକ ଖଚିତ ଅବଲମ୍ବନ-ଦଣ୍ଡ
କଲିଯୁଗକାଲ-ଭୁଜଙ୍ଗମ-ସଙ୍ଗମ,
ଦଗଧଲ ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ ଦେଖି ।
ଜଗଜନ ପ୍ରେମ,—ସୁଧାରସ ବଞ୍ଚିତ,
ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ କୋ କାହେ ଉପେଖି ? ।

———

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ଦେଖ ରେ ଭାଇ ! ପ୍ରବଲ ମଲ୍ଲ ରୂପ ଧାରୀ ।
ନାମ ନିତାଇ   ହାୟା ବଲି ହୈପ୍ଲୁତ
ଲୀଳ ବୁଝାଇ ନା ପାରି । ଧ୍ରୁ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଭାବେ ବିଘୂର୍ଣ୍ଣିତ, ଲୋଚନ ଟଳ ଟଳ,
ଦିଗ ବିଦିଗ ନାହିଁ ଜ୍ଞାନ ।
ମତ୍ତ ଫ ହ ଯେନ ଗରଜେ ଘନ ଘନ
ଜଗ-ମାହ ଜାନ୍ତୁ ନା ମାନ ।
ଲୀଳା ରସମୟ ସୁନ୍ଦର ବିଗ୍ରହ
ଥନଦେ ନଟନ ବିଳାସ ।
କଲି ମଦ-ଦଳନ ଦୋଲନ ଗତ ମନ୍ଥର
କୀର୍ତ୍ତନ କରଲ ପ୍ରକାଶ ।
କଟି ତଟେ ବିବାଧ— ବବନ ପଟ୍ଟ ପଦ୍ମବର
ମଲୟଜ ଲୋଚନ ଅଙ୍ଗେ ।
ଜ୍ଞାନ ଦାସ ଭଣେ ବିଧି ଥନା ମିଳାଇଲ
କଲି ମାହ ଯୌବନ ରଙ୍ଗେ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ଦେଖ ଦେଖ ଦେଖ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ।
ଭୁବନ ମୋହନ ରୂପ ପ୍ରେମ ଆନନ୍ଦ ।
ପ୍ରେମ ଦାତା ମୋର ନିତାଇ ଗୃତ ।
ଜଗଜନେ ଦେଲ ପ୍ରେମେର ଫାନ୍ଦ ।
ନିତାଇର ବରନ, କନକ ଚମ୍ପା ।
ବିଧି ଦିୟାଛେ ରୂପ, ଅଞ୍ଜଲି ମାପା ।
ଦେଖିତେ ନିତାଇ, ସବାଇ ଧାୟ ।
ଧରିୟା କୋଲେ ଦିତେ, ସବାରେ ବୋଲାୟ ।
ନିତାଇ ବଲେ ସବେ ମିଲି ବଲ ଗୌରହରି ।
ହରି ବଲି ଧାଇଲ, ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବାହୁ କରି ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନାଚତ ନିତାଇ, ଗଉର ରସେ
ବଞ୍ଚିତ ରହିଲ ରାଧା ବଲ୍ଲଭ ଦାସେ ।

ନିତାଇ ଚାନ୍ଦେର ନୃତ୍ୟ

ନାଚେ ପହୁ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ   ଭୁବନ ଆନନ୍ଦ କନ୍ଦ
ବୃନ୍ଦାବନ ଗୁନ ଶୁନିୟା ।
ବାହୁଯୁଗ ତୁଲି   ସଘନେ ବଲେ ହରି
ଚଲତ ମୋହନ ଭାତିୟା ।
କିବା ସେ ମାଧୁରୀ   ବଚନ ଚାତୁରୀ
ବହତ ଗଦାଧର ହେରିୟା ।
ମାଧବ ଗୌରୀଦାସ   ମୁକୁନ୍ଦ ଶ୍ରୀନିବାସ
ଗାଓତ ସମୟ ବୁଝିୟା
ନାଚେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ଚାନ୍ଦ ରେ—
ପ୍ରେମେ ଗଦ ଗଦ   ଚଲେ ଅଧ ପଦ
ଧରିୟା ଗଦାଧର ହାତ ରେ । ଧ୍ରୁ ।
ଓ ଚାନ୍ଦ ବଦନେ   ହାସ ଘନେ ଘନେ
ଅରୁନ ନୟନ ଭଙ୍ଗିୟା ।
କୁସୁମ ହାର   ହୃଦେ ଦୋଲତ
ସୁନ୍ଦର ସହଚର ସଙ୍ଗିୟା ।
ରାତୁଲ ଚରନ   ମଞ୍ଜିର ବାଜତ,
ରଙ୍ଗେର ନାହିକ ଓର ।
ମନେର ଆନନ୍ଦେ   ଶ୍ରୀନିବାସ ସୁତ
ଏ ଗତ ଗୋବିନ୍ଦ ଭୋର ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନିତାଇ ଗୁଣେର ମହିମା

ନିତାଇ ମୋର ଜୀବନ ଧନ, ନିତାଇ ମୋର ଜାତି ।
ନିତାଇ ବିହନେ ମୋର, ଅର ନାହିଁ ଗତି ।
ସଂସାର ସୁଖେର ମୁଖେ, ଦୟା ମେନେ ଛାଇ ।
ନଗରେ ମାଗିୟା ଖାବୋ, ଗାଇବ ନିତାଇ ।
ଯେ ଦେଶେ ନିତାଇ ନାହିଁ, ସେ ଦେଶେ ନା ଯାବ ।
ନିତାଇ ବିମୁଖ ଜନାର, ମୁଖ ନା ହେରିବ ।
ଗଙ୍ଗା ଯାର ପଦଜଲ, ହର ଶିରେ ଧରେ ।
ହେନ ନିତାଇ ନା ଭଜିୟା, ଦୁଃଖ ପାୟା ମରେ ।
ଲୋଚନ ବଲେ, ଅମାର ନିତାଇ
ଯେବା ନାହିଁ ମାନେ ।
ଅନଲ ଜାଲିୟା ଦେଇ ତାର ମାଝେ ମୁଖ ଖାନେ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ନିତାଇ ସୁନ୍ଦର ଅବନୀ ଉଜୋର
ଚରଣେ ନୂପୁର ବାଜେ ।
ଗୌର ଅଙ୍ଗ ହେରି ପଢ଼ବ ସୁଙ୍ଗର
ଯେନ ବୃନ୍ଦାବନ ମାଝେ ।
(ନିତାଇର) ନିଛନି ଲଇୟା ମରି ।
ଛାଡ଼ି ବୃନ୍ଦାବନ ନିକୁଞ୍ଜ ଭବନ
ଅତି କୁସଙ୍ଗର ଭାସା । ୪ ।
ବସୁଧା-ଜାହ୍ନବୀ ସଙ୍ଗେତେ ଲଇୟା
ଶୀତଲ ଚରଣ ରାଜେ ।
ହେଲାୟ ତାରିଲ ଏ ଗତି ଗୋବିନ୍ଦ
ଏ ତିନ ଲୋକେର ମାଝେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନିତାଇ ମହିମା

ନିତାଇ ଗୁଣମଣି (ଆମାର) ନିତାଇ ଗୁଣମଣି ରେ ।
ଆନିୟା ପ୍ରେମେର ବନ୍ୟା ଭାସାଇଲ୍ ଅବନୀ ରେ ।
ପ୍ରେମେର ବନ୍ୟା ଲଈୟା (ନିତାଇ) ଆଇଲ ଗୌଡ଼ ଦେଶେ ରେ
ଡୁବିଲ୍ ଭକତ ସବ ଦୀନ ହୀନ-ଭାସେ ରେ ।
ଦୀନ ହୀନ ପତିତ ପାମର ନାହିଁ ବାଛେ ରେ ।
ବ୍ରହ୍ମାର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ପ୍ରେମ ଯାରେ ତାରେ ଯାଚେ ରେ ।
ଅବାକ କରୁଣା ନିତାଇ କାଟିୟା ମୋହାନା ରେ ।
ଘରେ ଘରେ ବୁଲେ ପ୍ରେମ ଅମିୟାର ବାନ୍ ରେ ।
ଲୋଚନ୍ ବଲେ ଆମାର ନିତାଇ ଯେବା ନାହିଁ ମାନେ ରେ ।
ଅନଲ ଜ୍ୱାଲିୟା ଦିତା (ତାର) ମାଝେ ମୁଖ ଖାନେ ରେ ।

ନିତାଇ ମହିମା

ନିତାଇ କରୁଣାମୟ ଅବତାର ।
ଦେଖିୟା ଦୀନହୀନ   କରୟେ ପ୍ରେମଦାନ
ଆଗମ ନିଗମେର ସାର ।
ସହଜେ ଚଲ ଚଲ   ସଜଲ ନିରମଲ—
କମଲ ଜିନିୟା ଆଁଖି ଶୋଭା ।
ବଦନମଣ୍ଡଳ—   କୋଟି ଶଶଧର—
ଜିନିୟା ଜଗମନ ଲୋଭା ।
ଅଙ୍ଗ ସୁଚିକ୍କଣ   ମଦନ ମୋହନ
କଣ୍ଠେ ଶୋଭେ ମଣିହାର ।
ବଚନ ରଚନ   ଶ୍ରବଣେ ଦୂରେ ଗେଲ
ପାତକୀ ମନ-ଅନ୍ଧକାର ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନବୀନ କରି ବର ଜାନୟା ଭୁଜବର
ତାହେ ଶୋଭେ ହେମ ଦଣ୍ଡ ।
ହେରୟା ସବଲୋକ ପାଶରେ ଦୁଃଖ ଶୋକ
ଖଣ୍ଡୟେ ଦ୍ୱ ଦମ୍ଭ-ପାଷଣ୍ଡ ।
ନିତାଇର କରୁଣାୟ ଅବନୀ ଭାସଇ
ପୂରିଲ ଜଗମନ ଆଶ ।
ଓ ପ୍ରେମ ଲବ ଲେଶ ମରଣ ନା ପାଇୟା
କାନ୍ଦୟେ ବଳରାମଦାସ ।

ନିତାଇ ମହିମା

ନିତାଇ ରଙ୍ଗିୟା (ମୋର) ନିତାଇ ରଙ୍ଗିୟା ।
ପୂରବ ଶଲ୍ପସୀ ରଙ୍ଗୀ ସଙ୍ଗେ ସବ ସଙ୍ଗିୟା ।
କଞ୍ଜନୟନେ ବହେ ସୁରଧୁନୀ ଧାର ।
ନାହିଁ ଜାନେ ଦବା ନିଶି ପ୍ରେମେ ମାତୋୟାର ।
ଚନ୍ଦନଚର୍ଚ୍ଚିତ ଅଙ୍ଗ ଜଂଜୋର ।
ରୂପ ନିରଖିତେ ଭେଲ ଜଗମନ ଭୋର ।
ଅଜାନୁଲମ୍ବିତ ଭୁଜ କରିବର ଶୁଣ୍ଡେ ।
କନକ ଖଚିତ ଦଣ୍ଡ ଦଲନ ପାଷଣ୍ଡେ ।
ଶିରପର ପାଗଡ଼ି ବାନ୍ଧେ ନଟ ପଟିୟା ।
କଟିଅଟି ପଟ୍ଟପାଟି ଉପରେ ନୀଳଧଟିୟା ।
ଦୟାର ଠାକୁର ନିତାଇ ଅବନୀ ପ୍ରକାଶ ।
ଶୁନିୟା ଅନନ୍ଦେ ନାଚେ ପରସାଦ ଦାସ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ନିତାଇ କେବଳ ପତିତ ଜନେର ବନ୍ଧୁ ।
ଜୀବ ଭବ ପୁଣ୍ୟ ଫଳେ   ବିଧି ଆନି ମିଲାଇଲ
ରଙ୍ଗ ମାତଙ୍ଗ ରତନେର ସିନ୍ଧୁ ।
ଦଣ୍ଡ ନେହାରିୟା ଯାୟ   ଡାକେ ପହୁ ଗୋରା ରାୟ
ଅବନୀ ପଡ଼ୟେ ମୁରଛିୟା ।
ନିଜ ସହଚର ମିଲେ   ନିତାଇ କରିୟାଁ କୋଲେ
ସିଞ୍ଚେ ପହୁ ଗୃଦ ମୁଖ ଗୃୟାଁ ।
ନବ କଞ୍ଚାନ୍ଧନ ଅଙ୍ଗି   ପ୍ରେମେ ଛଲ ଛଲ ଦେଖି
ସୁମେରୁ ଉପରେ ମନ୍ଦାକିନୀ ।
ମେଘ ଗମ୍ଭୀର ନାଦେ   ପୁନ ଭାୟା ବଲି ଡାକେ
ପଦଭରେ କମ୍ପିତ ମେଦିନୀ ।
ନିତାଇ କରୁଣାମୟ   ଜୀବେ ଦିଲ ପ୍ରେମଚୟ
ସେ ପ୍ରେମ ବିଧିର ଅବଦାତ ।
ନିଜଗୁଣେ ପ୍ରେମ ଦାନେ   ଭସାଇଲ ତ୍ରିଭୁବନେ
ବାସୁଦେବ ଘୋଷ ସେ ବଞ୍ଚିତ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ପୂରବେ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ   ଧରଲ ଅନୁଜ ଯାର
ଜଗଜନେ ବଲେ ବଲରାମ ।
ଏବେ ସେ ଚୈତନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ   ଆଇଲ କୀର୍ତ୍ତନ ରଙ୍ଗେ
ଆନନ୍ଦେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ନାମ ।
ପରମ ଉଦାର   କରୁଣାମୟ ବିଗ୍ରହ
ଭୁବନ ମଙ୍ଗଳ ଧାମ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଝଗୀର ପୀଉତ ବସେ, କଟିର ବସନ ଖସେ
ଅବତାର ଅତି ଅନୁପାମ ।
ନାଚ ତ ଗାଓ ତ, ହରି ହରି ବୋଲ ତ,
ଅବତରି ଗୌର-ଗୋପାଳ ।
ହାସ ପ୍ରକାଶ,— ମିଳିତ ମଧୁରାଧରେ,
ବୋଲ ତ ପରମ ରସାଳ ।
ସ୍ୱମ ଦ ସେବ ପଦ୍ମ, ସୁନ୍ଦର-ବିଗ୍ରହ,
ଗୌରୀ ଦାସ ଆନ ନାହି ଜାନେ ।
ଅଖିଳ ଲୋକ ଯତ, ଭକ୍ତ ରସେ ଜନମତ,
ଜ୍ଞାନ ଦାସ ନିତାଇର ଗୁନ ଗାନେ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ପ୍ରେମେ ମତ୍ତ ମହାବଳୀ, ଚଲେ ଦଗ ଧଗ ଦଲି,
ଧରଣୀ ଧରିତେ ନାରେ ଭାର ।
ଅଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗୀ ସୁନ୍ଦର, ଗତି ଅତି ମନ୍ଥର,
କି ଛାର କୁଞ୍ଜର ମାତୋୟାର ? ।
ପ୍ରେମେ ପୁଲକିତ ତନୁ, କନୟା କଦମ୍ବ ଜନୁ
ପ୍ରେମ-ଧାର ବହେ ଦୁହିଁ ଆଁଖେ ।
ନାଚେ ଗାଏ ଗୋରଗୁଣେ, ଧୂଳବ ପଡ଼େଛେ ମନେ
ଭାଇୟା ଭାଇୟା ବଲି ଡାକେ ।
ହୁହୁଙ୍କାର ମାଲ ସାଟେ, ଭେଣଶ୍ଚ ଗରବ ଟୁଟେ,
(ଶୁନ) ବୁକ ଫାଟି ମରେ ପାଷାଣ୍ଡୀ ଜନା ।
ଲଗୁଡ଼ ନାହିଁକସାତେ ଅରୁଣ କଞ୍ଜ ହାତେ
ହଲଧର ମହାବୀର ବାନା ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦେବଲ ପତିତ ବନ୍ଧୁ ଭକ୍ତେର ରତନ ସିନ୍ଧୁ
ଅନ୍ଧେର ଲୋଚନ ପରକାଶ ।
ପତିତେର ଅବଶେଷେ ରହିଗେଲ୍ ଗୁପ୍ତଦାସେ
ପୂନ ପଡ଼ୁ ନା କୈଲ୍ ତଲସ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦେର ପ୍ରେମ

ପ୍ରେମେ ମତ୍ତ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସହଜେ ଆନନ୍ଦ କନ୍ଦ
ଟଳିୟା ଟଳିୟା ଚଲିଯାୟ ।
ଭାୟୀର ଭାବେତେ ମତ୍ତ ଜାନେନ ସକଲ ତତ୍ତ୍ୱ
ହରି ବଲି ଅବନୀ ଲୋଟାୟ ॥
(ନିତାଇର) ଗୌର-ପ୍ରେମେ ଗଢ଼ା ତନୁ ଖାନି ।
ଭାବିୟା ମୁଖ ହେରି ଲଳିୟା ଲଳିୟା ପଡ଼େ
ଧାର ବହେ ସିଞ୍ଚୟେ ଧରଣୀ । ଧ୍ରୁ ।
ଅଦ୍ୱୈତ ଆନନ୍ଦ କନ୍ଦ ହେରି ନିତାଇର ମୁଖଚନ୍ଦ୍ର
ହୁଙ୍କାର ପୁଲକ ଶୋଭେ ତାୟ ।
ହରି ବଲ୍ ବୋଲଭରେ ଗର୍ଜ୍ଜର ଗର୍ଜ୍ଜର ବଲେ
ପ୍ରିୟ ପାରିଷଦେ ଗୁନ ଗାୟ ।
ଗୋଲୋକେର ପ୍ରେମ ବନ୍ୟା ଅବନୀ କରିଲ୍ ଧନ୍ୟା
ଅତୁଲ ଅପାର ରସସିନ୍ଧୁ ।
ମାତିଲ୍ ଜଗତ ଭରି ନିତାଇ ଚୈତନ୍ୟ କରି
ଗାୟ ଅନନ୍ତ ମାଗୋ ବନ୍ଦୁ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ଭକତ-ରତନ-ଖନି ଉଘାଡ଼ିୟା ପ୍ରେମ-ମଣି
ନିତାଇଗୁନ ସୋନାୟା ମୁଡ଼ିୟା ।
ଉତ୍ତମ ଅଧମ ନାହିଁ ଯାହେ ଦେଖି ତାର ଠାଇଁ
ଦାନ କରେ ଜଗତ ଜୁଡ଼ିୟା ।
ଶୁନିୟା ନିତାଇର ଗୁନ କେମନ କରୟେ ମନ
ତାହା କି କହିତେ ପାର ଭାଇ ।
ଲକ୍ଷେ ଲକ୍ଷେ ହୟ ମୁଖ ତବେ ସେ ମନେର ସୁଖ
ନିତାଇ ଗୃନ୍ଦେର ଗୁନ ଗାଇ ।
ଏମନ ଦୟାର ଠାଇଁ କୋଥାଓ ଶୁନିୟେ ନାଇଁ
ଅଛୁକ ଦେଖାର କାଯ ଦୂରେ ।
(ଯାର) ନାମେଇ ଅନନ୍ଦ ମୟ ସକଲ ଭୂଷନ ହୟ
ତାର ଲାଗି କେବା ନାହିଁ ଝୁରେ ? ।
ପାଷାନ ସମାନ ହିୟା ସେ ହୋ ଯାୟ ମିଲାଇୟା
ଯାର ଗୁନ ଗାଇତେ ଶୁନିତେ ।
କହେ ଘନଶ୍ୟାମ ଦାସ ଯାର ନାହିଁ ବିଶୋୟାସ
ସେଇ ସେ ପାଷଣ୍ଡୀ ଅବନୀତେ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ବିଳାପ

ମରି ଯାଇ, ଏମନ ନିତାଇ କେନ ନା ଭଜିନୁ !
ହରି ହରି ନିଧି ଅରେ କି ବୁଦ୍ଧି ଲାଗିଲ ମୋରେ
ହାତେ ନିଧି ପାୟା ହାରାଇନୁ ।
କମଲ ଜିନିୟା ଆଁଖି ଶୋଭା କରେ ମୁଖ ଶଶୀ
ସକରୁନ ସଦାପାନେ ଚୁହୁ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବାହୁ ପ୍ରସାରିୟା ବଲେ   ଆଇସ ଜୀବ ଭବ ଭୋଲେ
ପ୍ରେମ ଧନ ସବାରେ ବିଲାୟ ।
ଭାଙ୍ଗନ କଟିର ବେଶ   ଶୋଭିଛେ ଗୁଞ୍ଜର ବେଶ
ବାମେ ଚୂଡ଼ା ଅତି ମନୋହରେ ।
ନାଚୁୟା ଠମକେ ଚଲେ   ବ୍ରଜ ବାହୁ ପଡ଼େ ଗଲେ
ନିର୍ବାଧ ଜୀବେର ତାପ ହରେ ॥
ହରି ବଲ ବୋଲ ବଲେ   ତାହାନେ ବାମେ ଅଙ୍ଗ ଦୋଲେ
ବ୍ରଜ ଗୌରୀ ଦାସେର ଗଲ ଧରି ।
ମୁଖେ ମାଖା ହାସ୍ୟ-ସୁଧା   ନିତାଇର ପ୍ରେମ ଫାନ୍ଦ
ଭବ ସିନ୍ଧୁ ଉଛଲ ଲହରୀ ।
ନିତାଇ କରୁଣା-ସିନ୍ଧୁ   ପଡ଼ିଛେର ଏକ ବିନ୍ଦୁ
କରୁଣାୟ ଜଗତ ଡୁବାଲ ।
ମଦନ ମଦେତେ ଅନ୍ଧ   ବିଷୟେ ରହଲ ବନ୍ଧ,
ହେନ ନିତାଇ ଭଜିତେ ନା ପାଇଲ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ରୂପେ ଗୁଣେ ଅନୁପମା   ଲକ୍ଷ୍ମୀ କୋଟି ମନୋରମା
ବ୍ରଜବଧୂ ଅଯୁତେ ଅଯୁତ ।
ରାସ କେଲି ରସ ରଙ୍ଗେ   ବିହରେ ଯାହାର ସଙ୍ଗେ
ସେ ପହୁଁ କି ଲାଗି ଅବଧୂତ ? ।
(ପ୍ରାଣେର ହରି, ହରି !) ଏ ଦୁଃଖ କହିବ କାର ଆଗେ ?
ସକଳ ନାଗର ଗୁରୁ   ରସେର କଳପ ତରୁ
କେନ ନିତାଇ ଫିରେନ ବୈରାଗେ ? ।
ସଙ୍କର୍ଷଣ, ଶେଷ ଯାର   ଅଂଶ କଲା ଅବତାର
ଅନୁଖନ ଗୋଲୋକେ ବିହରେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଶିବ ବ୍ରହ୍ମ ଅଗୋଚର ଅଗମ ନିଗମେ ରେ
କେନ ନିତାଇ ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନ ମାଝେ ?।
କିମ୍ବେର ଅଗ୍ରଜ ନାମ ମହାପ୍ରଭୁ ବଳରାମ
କଳି ଯୁଗେ ଶ୍ରୀ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ।
ଗୌର ରସେ ନିମଗନ କସ୍ବଲଲ ଜଟେଳନ
ଦ୍ରୁରେ ବନ୍ଧୁ ବଳରାମ ମନ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ମହିମା

ସହଜେ ନିତାଇ-ଗୁରୁଦେବ-ସାଥ ।
ଦେଖି ଉନମତ୍ତ ଜଗତ ଚିତ୍ତ ।
ଅବନୀ କମ୍ପିତ ନିତାଇ ଭରେ ।
ଭାୟା ଭାୟା ବଲେ ଗମ୍ଭୀର ସ୍ବରେ ।
ଗଜ୍ଜର ବଲିତେ ଶଜ୍ଜର ସ୍ଥାନ ।
କାନ୍ଦେ ଭାଇୟା ଭାବେ ରଜନୀ ଧନ ।
ନିତାଇ ଚରଣେ ଯେ କରେ ଆଶ ।
ବୃନ୍ଦାବନ ତାର ଦାସେର ଦାସ ।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପ୍ରେମ

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପ୍ରେମ କଥା କହିତେ ନା ଯାୟ ।
ବାହୁ ତୁଲି ଜନମତ୍ତ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ରାୟ ।
ସାତ୍ତ୍ବିକ ବିକାରେ ଅଙ୍ଗ ଦେଶ ଥନ ଥନ ।
ବାର ବାର ଅବନୀ ଲୁଠୟେ କି କାରଣ ?
ସଚେତ ଅଚେତ କରେ ଅଚେତ ସଚେତ ।
ଦୁ'ନୟାନେ ବହେ ନୀର ଅଧ ଅଧ ବାତ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନିତାଇର ଦଶା ଦେଖି ଲାଗେ ଅଚମ୍ଭିତ ।
ବଇଷ୍ଣବ ଦାସ କେନ ହଇଲ ବଞ୍ଚିତ ? ।

ନିତ୍ୟାଇର ନାମ ପସରା

ଆୟ ରେ ଆୟରେ ଜୀବ । ନିତାଇ ଆନିଛେ ନାମ ପସରା । ଧ୍ରୁ ।
ବିନା ମୂଲ୍ୟେ ଦିତେଛେ ନାମ, ଲଓ ଲଓ ଭକତଗନ ।
ନଦୀୟା ନଗର ଭରେ ଟଲମଲ କେ ବୁଝିପାରବେ ନିତାଇ ଗୁନ
ବାର ବାର କାନ୍ଦିୟା କହେ, ଦୁ'ନୟାନେ ଲୋତକ ବହେ ।
ସୁଚସ୍ୱର ସ୍ୱରେ, ହରେକୃଷ୍ଣ ହରେ ହରେ ରାମ ବଲି ଡାକିଛେ
ସ୍ନେହେ । ୨ ।
ମନାନନ୍ଦେ ଗାଓ ରେ ଭାଇ, ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟଚନ୍ଦ୍ର ନିମାଇ ।
ନବଦ୍ୱୀପ ବୃନ୍ଦ ପ୍ରେମ ମକରନ୍ଦ ପାନକର ଆର ପାବେ କି ନାଇ ।
ବଇଷ୍ଣବ ଦାସିଅ ବଲେ, ନାଇଁ କି ଗୋ ମୋର କପାଲେ ?
ପରମ ଦୟାଲ ନିତାଇ ପାଗଲ ବିତରନ ଧନ କାଙ୍ଗାଲ ହଲେ ।୩।

ନିତ୍ୟାନନ୍ଦେର ଗୁନ

କେ ଜାନେ ନିତାଇ ଗୁନ ଗୌର ଭକ୍ତ ବିନେ ।
କଲି ଯୁଗେ ଅପ୍ରକଟ ଧନ ଦିଏ ଦାନେ ରେ ।
ଏମନ ଦୟାଲ ପ୍ରଭୁ ହବେ ନାଇଁ ଆର ।
ପାତ୍ରା ପାତ୍ର ବିବେଚନା ନାହିଁକ ଯାହାର ରେ ।
ଯତ ନାମ ବିତରିଛେ ତତ ଅଛେ ପୂନ ।
ଅମୃତ ହଇତେ ସ୍ୱାଦୁ ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟେର ନାମ ରେ ।
ନିତାଇର ନାମ ଭାଣ୍ଡାର ଶୂନ୍ୟ ନହେ କବେ ।
ବଇଷ୍ଣବ ଦାସ ତାରେ ନାଭଜିଲ ଲବେ ରେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନିତାଇର ଦୟା

ଦୟାଲ ନିତାଇ ନଦୀଆ ଏଲ ।
ତାର ପରଚୟ ଏସ ନା ଗୃହ୍ଲ ।
ଯାରେ ଦେଖେ ସେଇ ଆପନ ବଲେ ।
କୋଲ କରେ ଟିସ୍ୟା ଦୁବାହୁ ତୁଲେ ।
ବଲେ ଏସ ଏସ ପ୍ରାଣେର ସଖା !
ଭାଲ ଯୋଗେ ତୋମାର ହଇଛେ ଦେଖା ।
ଅହା ମର ମର କି ମଞ୍ଜୁବାଣୀ ।
ସୁଧା ପରସିଲ ନିତାଇ ମଣି ।
କି ବାଲ ବୃଦ୍ଧ କି ଯୁବା ଯୁବତୀ ।
ସବେ ରକ୍ତ ହଲ ଆପନ ମତ ।
ନିତାଇ ଚରଣେ କରିଲ ପୂଜା ।
ନିତାଇ ହଇଲ ଭବେର ରଜା ।
ଦୀନ ହୀନ ଅକିଞ୍ଚନ ଯେ ଛିଲ ।
ସକଲେ ନିତାଇ ଭାବେ ଡୁବିଲ ।
ଏମନ ସୁଯୋଗ ନହିଲ ମୋରେ ।
ବୈଷ୍ଣବ ଦାସ ଦୁଃଖୀ ଅନ୍ତରେ ।

ନିତାଇର ବେଶ

ନିତାଇ ନାଗର ନଟନଟବର ସାଜିଛେ ଅପୂର୍ବ ବେଶ ରେ ।
ଲଲାଟେ ତିଲକ ଗଲେ ଫୁଲମାଲ ଚନ୍ଦନ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗଦେଶ ରେ ।
କଞ୍ଜଚରଣେ ପରିଛେ ଅଲକା ତା ପରେ ନୂପୁର ସାଜେ ରେ ।
ତାଣ୍ଡବ କରତେ ଖଣ୍ଡନୀର ସଙ୍ଗରେ ମଧୁର ମଧ ର ବାଜେ ରେ ।
ଅବନୀ ସୁନ୍ଦର ପଦ୍ମାବତୀସୁତ ହାଡ଼ାଇ ପଣ୍ଡିତ ପ୍ରାଣ ରେ ।
ସ୍ତଦନୀଲାମ୍ବର କଟିତଟେ ଶୋଭେ କିଙ୍କିଣୀ ମୂରନ ସଙ୍ଗ ରେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଝଲନ ପଦକ ଝୁଲେ ହୃଦମାନେ ଅହା କିବା ମନୋହର ରେ ।
ବଲୟ କଙ୍କନ ବେଣୁକରେ ଶୋଭା ବାଜୁ ବାନ୍ଧ ଚମତ୍କାର ରେ ।
ଚରନ ଛନ୍ଦୟା ନର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତେ ଭାବାବେଶେ ମନ୍ଦହାସ ରେ ।
ଓ ନୃତ୍ୟ ମାଧୁରୀ ଦେଖିଛି ଅକ୍ଷମ ଅଧମ ବୈଷ୍ଣବ ଦାସ ରେ ।

ନିତାଇ ନାଗର

ନିତାଇ ନାଗର ଅହା କି ଶୋଭା ।
ଗଲତେ ଦୋଳୁଛେ କୁସୁମ ହାର ।
ଭୁବନ ମାତୋୟାରୀ ରଙ୍ଗୀ ଧନ ।
ଅରୁନ ନୟାନେ ବହୁଛେ ବନ ।
ନବ ନବ ରସେ ନବୀନ ବେଶ ।
ଭ୍ରମିଛେ ନିତାଇ ଗଉଡ଼ ଦେଶ ।
ଚଉର ଗଣ୍ଡିର ନାକିୟା କାଦେ ।
କଖନ ନିତାଇ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ନା ବାନ୍ଧେ ।
ନିତାଇ ଚରନେ ଭରୟା ଆଶ ।
କହେ ଦୀନହୀନ ବୈଷ୍ଣବ ଦାସ ।

ନିତାଇଚାନ୍ଦ

ଉଦୟ ହଇଲ ନିତାଇ ଗୃଦ ରେ ଗୌଡଦେଶ ଆକାଶେତେ ।
ପାପ ତାପ ଅନ୍ଧକାର ପାଲାଇଲ ଭକତି-ନଦୀର ସ୍ରୋତେ ।
ହରିନାମ ପ୍ରେମ ଅମୃତେର ସିନ୍ଧୁ ଉଛୁଲିଲ ତରଙ୍ଗେତେ ।
(ଧୂଆ) ଖୋଲ କରତାଲେ ଅବନୀ କମ୍ପିଲ ଗୌରାଙ୍ଗଭାବଅଶ୍ରୁତେ
ମଣ୍ଡଲ ବଚିୟା ଦୟାଲ ଗଉର ନିତାଇରେ ସମର୍ପିଲ ।
ପତିତପାବନ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ରାମ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ପ୍ରଚାରିଲ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଦୀନହୀନ ପାପୀ ପାଷଣ୍ଡୀ ପଡ଼ିଛ ଜୁଟଳ ନବଦ୍ୱୀପ ମାଝେ ।
ସକଳେ ତ୍ରାହିଲ କେଜ ନା ବହିଲ ପ୍ରେମନାରେ ସବେ ମଜେ ।
ଏକଲ ବହୁଛେ ବୈଷ୍ଣବ ଦାସିପ୍ୟା ଅଧନ କରମ ଦୋଷେ ।
କେମନ ତରିବ ଏ ଭବ ସାଗର ବିନା ନିତାଇ ଅଦେଶେ ।

———

ନିତାଇର ସଂକୀର୍ତ୍ତନ

ଅହା ମରି ମରି ଅପୂର୍ବ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ନିତାଇର ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନ ।
ଜୟ ଶ୍ରୀ ଗଉର ଜୟ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ବଲେ ଜୟ ଶ୍ରୀ ଚୈତନ୍ୟ ।
(ନିତାଇ ଆମାର ପତିତବନ୍ଧୁ । ନିତାଇ ଆମାର କରୁଣାସିନ୍ଧୁ ।।)
ନିତାଇର ଜାତି ବର୍ଣ୍ଣର ନାହିଁ ରେ ସକଲେ ତାହାର ଏକ ।
ନିତାଇ ନିକଟେ ଦୁଃଖୀ ନିବେଦିଲେ ନା ରହସ୍ୟେ ତାପ ଶୋକ ।
(ନିତାଇ କୀର୍ତ୍ତନେ ମଜିଛେ ଯେଇ, ନିତାଇ ମହିମା ଜାନସ୍ୟେ
ସେଇ)

ନିତାଇ ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱରୁ ପୁରନ୍ଦର ଗଉଡ଼ ଦେଶେତେ ନିତ୍ୟ ।
ନିତ୍ୟ ଅନନ୍ଦେ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ନାମ ଏଇ କଥା ବଟେ ସତ୍ୟ ।
(ନିତାଇକୀର୍ତ୍ତନ ମାଧୁର୍ଯ୍ୟ ପାନେ, କେ ବଣ ନା ହେବେ ତନ
ଭୁବନେ ?)

ନିତାଇ ନାମଟି ଦୃଢ଼କରି ଧର ଓରେ ଭାଇ ମୂଢ଼ମନ ।
ତବେ ଭବସିନ୍ଧୁ ପାର ହବେ ବଲି ଗୁର୍ଜ ଯଦ ଏଇକ୍ଷନ ।
(ଶ୍ରୀଗୁରୁ କଣ୍ଡାରି କରିବେ ପାର, ଗୁରୁଦେବ ତାଯ଼ କର୍ଣ୍ଣଧାର)
ଅନ୍ତରେ ବାହ୍ୟରେ କର କେ କୀର୍ତ୍ତନ ଜୟ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ବଲି ।
କହେ ଦୀନ ହୀନ ବୈଷ୍ଣବ ପାମର ଶ୍ରୀଗୁରୁ କରୁଣା ବଲି ।
(ଜୟ ଜୟ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର, ଜୟ ଜୟ ଜୟ ଅନନ୍ଦକନ୍ଦ)

———

Digitized by srujanika@gmail.com

ଅଦ୍ୱୈତଚନ୍ଦ୍ର

ବିଷୟେ ସକଳେ ମତ୍ତ   ନାହିଁ କୃଷ୍ଣ ଯଶ ତତ୍ତ୍ୱ
ଭକ୍ତି ଶୂନ୍ୟ ହଇଲ ଅବନୀ ।
କଲିକାଲ ସର୍ପ ବିଷେ   ଦଗ୍ଧ ଜୀବ ମିଥ୍ୟା ରସେ
ନା ଜାନୟେ କେବା ସେ ଆପନ ।
ନିଜ କନ୍ୟା ପୁତ୍ରୋତ୍ସବେ   ଧନ ବ୍ୟୟ କରେ ସବେ
ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ଶୁଭ କର୍ମ ଲେଶ ।
ଯକ୍ଷ ପୂଜେ ମଦ୍ୟମାଂସେ   ନାନାମତେ ଜୀବ ହିଂସେ
ଏଇ ମତେ ହୈଲ ସର୍ବ ଦେଶ ।
ଦେଖିୟା କରୁଣା କରି   କମଳାକ୍ଷ ନାମ ଧରି
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୈଲ ଗୌଡ଼ ଦେଶେ ।
ବ୍ରଜରାଜ କୁମାର   ସାଙ୍ଗୋ ପାଙ୍ଗୋ ଅବତାର
କରାଇବ ଏଇ ଅଭିଲାଷେ ।
ସର୍ବ ଅଗେ ଅଗ୍ରୟାନ   ନାଥେର କରିତେ ଧ୍ୟାନ
ଶାନ୍ତିପୁରେ କରିଲ ପ୍ରକାଶ ।
ସକଲ ଦୁଷ୍କୃତ ଯାବେ   ସବେ କୃଷ୍ଣ-ପ୍ରେମ ପାବେ
କହେ ଦୀନ ବୈଷ୍ଣବେର ଦାସ ।

ଅଦ୍ୱୈତ ଚନ୍ଦ୍ରୋଦୟ

ଏ ତିନ ଭୁବନ ମାଝେ   ଅବନୀ ମଣ୍ଡଳେ ସାଜେ
ତାହେ ପୁନ ଅତି ଅନୁପାମ ।
ଶୋକ ଦୁଃଖ ତାପତୟ   ଯାର ନାମେ ଶାନ୍ତ ହୟ
ହେନ ସେଇ ଶାନ୍ତିପୁର ଗ୍ରାମ ।
କୁବେର ପଣ୍ଡିତ ତାୟ   ଶୁଦ୍ଧ ସତ୍ୟ ଦ୍ୱିଜରାୟ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ତାହାର ଗୃହିଣୀ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଶାନ୍ତିପୁରେ ଥିବେ ସ୍ଥିତ ବିଷ୍ଣୁ ପୂଜା କରେ ନିତ
ଭକ୍ତି ହୀନ ଦେଖିଣ ଅବନୀ ।
କଳି ହତ ଜୀବ ଦେଖି ମନୋଦୁଃଖ ପାଇ ଅତି
ଭକ୍ତ୍ୟେ ଆରାଧୟେ ଭଗବାନ ।
ସେହି ଆରାଧନ ତାଙ୍କେ ଲଭି ଦେବୀ ଗର୍ଭମାଙ୍କେ
ମହା ବିଷ୍ଣୁ ହୋଇଲ ଅଧିଷ୍ଠାନ ।
ମାଘମାସ ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷେ ଶୁକ୍ଳା ସପ୍ତମୀ ଦିନେ
ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲ ମହାଶୟ ।
ଦେଖିଣ ପଣ୍ଡିତ ଅତି ହୋଇଲ ହରଷିତ ମତି
ନୟନେ ଆନନ୍ଦ ଧାର ବସ୍ତ୍ର ।
ଅଚମ୍ବିତେ ଜଗଜ୍ଜନେ ଆନନ୍ଦ ପାଇଲ ମନେ
କି ଲଭିଣ କେହ ନାହିଁ ଜାନେ ।
ଏ ବୈଷ୍ଣବ ଦାସେ ବୋଲେ ଉଦ୍ଧାର ହଇବେ ହେଲେ
ପତିତ ପାଷଣ୍ଡୀ ହୀନ ସ୍ଥାନେ ।

ଅଦ୍ୱୈତର ଜନ୍ମୋତ୍ସବ

କୁବେର ପଣ୍ଡିତ ଅତି ହରଷିତ
ଦେଖିଣ ପୁତ୍ରର ମୁଖ ।
କରି ଜାତକର୍ମ ଯେ ଅଛିଲ ଧର୍ମ
ବାଢ଼ୟେ ମନରେ ସୁଖ ।
ସବ ସୁଲକ୍ଷଣ ବରନ କାଞ୍ଚନ
ବଦନ କମଲ ଶୋଭା ।
ଆଜାନୁ ଲମ୍ବିତ ବାହୁ ସୁବଳିତ
ଜଗଜ୍ଜନ ମନ ଲୋଭା ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନାଭ ସୁଗମ୍ଭୀର ପରମ ସୁନ୍ଦର

ନୟନ କମଲ ଲଞ୍ଛା ।

ଅଙ୍ଗୁଳ ଚଳନ ନଖ ଦରପନ

ଜିତ ଶତ ବଧୂମନ ।

ମଞ୍ଜା ପୁଷ୍ପଟେପର ଶିଞ୍ଜ ମନୋହର

ଦେଖିପୁଁ ବସ୍ତୁସ୍ତୁ ସବେ ।

ରୁଚି ଲବ୍ଧା ହେଉଛି ଜଗତ ଉଦରେ

ଏଇ ଭାବେ ଅନୁଭବେ ।

ଯତ ସୁବନାସ୍ରି ଶିଶୁ ମୁଖ ନେତ୍ର

ଅନନ୍ଦ ସାଗରର ସ୍ରୋତ ।

ନା ଧରୟେ ହିୟା ପୁନଃ ପୁନ ଗିୟା

ନିରଖୟେ ଅନିମିଷେ ।।

ଛାହାର ମାଥାରେ ଲୋରେ ପଟହାରେ

ଲହେ ହେନ ସୁତ ଯାର ।

ତାର ଭାଗ୍ୟ ସୀମା କି ଦର ଉପମା

ଭୁବନେ କେ ସମ ତାର ।

ଏତେକ ବଚନ ସବ ନାଗରନ

ଲହେ ଗଦଗଦ ଭାଷା ।

ଜଗତ ତାରନ ଲୁଟିଲ୍ ଭାବନ

ଦାସ ବୈଷ୍ଣବେର ଆଶା ।

ନୀଳାଚଳେ ଗୌରାଙ୍ଗଚନ୍ଦ୍ରେର ଶୋଭା

ଗୌର କଲେବର ମୌଳି ମନୋହର

ଚିକୁର ଝାଲେନେହାର ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଜନୁ ହେମ ମହୀଧର ଶିଖରେ ଗୃମର
ଦେଖ ଜର ପର ଭାର ।
ପୀନ ତନୁ ଜପ— ମୀତ ହୃତ ଉପବୀତ
ଶ୍ରିତମରଙ୍ଗ ।
(ଜନୁ) କାନଯୁ ଭୂଧର ବେଢ଼ି ବିଲସଇ
ସୁର ତରଙ୍ଗିଣୀ ଟଙ୍ଗ ।
ଅଧ ଉମ୍ବର ଅଧ ସମ୍ବର
ଅଧ ଅଙ୍ଗ ସୁଟଗୌର ।
(ଜନୁ) ଜଲଦ ସଙ୍ଗ ଅଛି ବାଲ ରବି ଛବି
ନିକଟେ ଅଧିକ ଉଜୋର ।
ଜଗଦାନନ୍ଦ ପଙ୍କଜ ପଦ ନଖ
ଲଖଇ ଶୀତନ ଚନ୍ଦ ।
ଜନୁମୀନ ଚେତନ ଭକ୍ତ ନିର ମନ୍ଦନ
ଚରଣେ ଦେବ ଦାଶଚନ୍ଦ୍ର ।

ଗୌର ଯୁଗଳତତ୍ତ୍ୱ

ଅକରୁନ ପୁନଃ ବାଲ ଅରୁନ ଉଦିତ ମୁଦିତ କୁମୁଦବନ
ଚମକି ଚୂମ୍ବି ଚଞ୍ଚରି ପବୁ—ମିଳାବ ସଦନ ସାଜେ ।
କି ଜାନି ସଜନି । ରଜନୀ ଥୋର, ଦୁଧୁ ଘନ ବୋଲତ ଘୋର
ଗତ ଯାମିନୀ ଜିତ ଦାମିନୀ କାମିନୀ କୁଲ ଲାଜେ ।
କୁହରତ ହତ-ଶୋକ କୋକ, ଜାଗର-ଅବଶ ବୁହୁଁ ଲୋକ
ଶୁକ ସାରିକ ପିକ କାକଲୀ ନିଧୁବନ ଭର ଓଯ୍ୟାଜେ ।
ଗଳିତ ଲଳିତ ବସନ ସାଜେ ମଳିଯୁତ ବେଣୀ ଫଣୀବରାଜେ
ଜୃତ ଚୋରକ କରୁ ତ୍ରେରକ କୁଚ କୋରକ ମାଝେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ବିମଲ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ କଞ୍ଚନ କାନ୍ତି   ଦୋହେଁ ସୁଖେ ରହଲ ମାତି
କନକଧରାଧର, ରସ ବାଦର, ପରମାଦରବରଷେଁକ ।
ବରଜ କୁଲଜ କଳଙ୍କ ନୟନୀ   ଧୂମଳ ବିମଲ ଭମଲ ବୟନୀ
କୁନ୍ତନାଲିସ, ଭୁଜବଲିସ, ଅଲସ ନାହିଁ ଠେଲେ ।
ଟୁଟଲ କନ୍ୟେ ଫୁଲଧନୁ ଗୁନ, କନ୍ୟେବନ୍ଧବନେ ଭେଲ ଛୁନଗୁନ
ସମର ମାଝେ ପଡ଼ଲ ଲାଜ ବନ୍ଧ ପନ୍ଥ ଭୟ ଭାଜେ ।
ବିପନ୍ଥ ପଡ଼ଲ ପୁବଣ୍ଠି ବ୍ରିନ୍ଦ   ଗୁନ ଗୁନ ଗନ୍ଧ କହଇ ମନ୍ଦ
ଜଗଦାନନ୍ଦ ସରସ ବିରସ ରସବନ୍ତି ରସରାଜେ ।

ଚିତ୍ତଚୋର ଗୌରାଙ୍ଗ ବିହାର

ଚିତ୍ତଚୋର ଗୌର ଅଙ୍ଗ   ରଙ୍ଗେ ଫିରଇ ଭକତ ସଙ୍ଗ
ମଦନ ମୋହନ ଛନ୍ଦୟା ।
ହେମ ବରନ ହରନ ଦେହ   ପୁଲକ ଅରୁନ ଉରୁନ ସେହ
ଉପତ-ଜଗତ ବନ୍ଦୁୟା ।
ଭାବେ ଅବଶ ଦରସ ବୃନ୍ତ   ନୀପ କୁସୁମ ପୁଲକ ପାନ୍ତ
ବଦନ ଶରଦ ଇନ୍ଦୁୟା ।
ସଘନେ ରୋଦନ ସଘନେ ହାସ   ଅନନ୍ଦ ବରନ ଦରସ ଭାଷ
ନିବିଡ଼ ପ୍ରେମ ସିନ୍ଧୁୟା ।
ଅମିୟା ଜଡ଼ଲ ମଧୁର ବୋଲ   ଅରୁନ ଚରନେ ମଞ୍ଜିର ରୋଲ
ଚଲତ ମନ୍ଦମନ୍ଦୁୟା ।
ଅଖିଲ ଭୁବନ ପ୍ରେମେଭାସ   ଅଣ ବଞ୍ଚିତ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ
ପ୍ରେମ-ସିନ୍ଧୁ-ବିନ୍ଦୁୟା ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ସଭକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠି ଗୌରାଙ୍ଗ

ଦେଖ ତ ବେକତ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର
ବେଢ଼ଲ ଭକତ ନଖତ ବୃନ୍ଦ
ଅଖିଳ ଭୁବନ ଚକୋରଭାଗ୍ୟ କୁନ୍ଦ କନକ କାନ୍ତିମୟା ।
ଅଗତ ପତିତ କୁମୁଦବନ୍ଧୁ,
ହେରି ଉଛଲ ରସ କି ସିନ୍ଧୁ
ହୃଦୟ କୁହର ତମିରହାରୀ, ଉଦିତ ଦିନହୁଁ ସ୍ୱତମୟା ।
ସହଜେ ସୁନ୍ଦର ମଧୁର ଦେହ
ଅନନ୍ଦେ ଅନନ୍ଦେ ନା ବାନ୍ଧେ ଥେହ
ଟଳି ଢଳି ଚଳତ ଖେଳତ ମତ୍ତକରୀବର ଭ୍ରାତମୟା ।
ନଚଲ ଧଇଲ ଭେଟିଚଲ ଭୋର
ମୁକୁନ୍ଦ ମାଧବ ଗୋବିନ୍ଦ ବୋଲ
ସ୍ୱେଦନ ନୟନ ଧରଣୀ ଖସତ, ଶୋହ ତ ପୁଲକ ପାତମୟା ।
ମହମ-ମହିମା କୋ କହୁଁ ଓର,
ନିଜପର ଧରି କରଇ କୋର,
ପ୍ରେମ ଅମିୟା ହରଷି ବରଷି,
ତରଣିତ ମହୀ ମାତମୟା ।
ଯୋ ରସେ ଉତ୍ତମ ଅଧମ ଭାସ,
ବଞ୍ଚିତ ଏ କଲ ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ
ଭୋଗାନେ କପଟେ କୋନ ଗଢ଼ଲ,
ବାଠ କଠିନ ଗ୍ଲାତମୟା ।

ଗୌର ନର୍ତ୍ତନ

ନିରୁପମ ହେମ ଜ୍ୟୋତିଃ ଜିନି ବରନ ।
ସଙ୍ଗୀତେ ରଙ୍ଗିତ ରଙ୍ଗିତ ଚରନ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ନାଚତ ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଗୁନ ମଣିୟା ।
ଗୌଡ଼ିକେ ହରି ହରି ଧ୍ୱନି ଧ୍ୱନି ଧ୍ୱନିୟା।
ଶରଦ ଚନ୍ଦ୍ର ନିନ୍ଦ ସୁନ୍ଦର ବୟନା ।
ଅହର୍ନିଶି ପ୍ରେମ ନୀରେ ଝର୍ରୁ ନୟନା ।
ବିପୁଲ ପୁଲକ ପରି ପୂରିତ ଦେହା ।
ନିଜ ରସେ ଭାସି ନା ପାୟୂଲ ଥେହା ।
ଜଗଭରି ଡୁବଲ ଏ ହେନ ଆନନ୍ଦ ।
ମହୁଁ ମହା ବଞ୍ଚିତ ଦାସ ଗୋବିନ୍ଦ ।

ସୁରଧୂନୀ ତୀରେ ଗୌରାଙ୍ଗ

ସୁରଧୁନୀ ତୀରେ ନବ ଭାଣ୍ଡୀର ତଳେ
ବସିୟାଛେ ଗୋରାଚାନ୍ଦ ନିଜ ଜନ ମେଲେ ।
ରଜନୀ କୌମୁଦୀ ଆର ହିମ ଋତୁ ତାୟ ।
ହିମ ସହ ପବନ ବହୟେ ମୃଦୁ ବାୟ ।
ନାହିଁ ବଚୟେ ପହୁଁ ଲଲିତ ଶୟନେ ।
ହେରୟେ ଘନ ଘନ ଚକିତ ନୟାନେ ।
ଆପନ ଅଙ୍ଗେର ଛାୟା ଦେଖିୟେ ଡ଼ରୟେ ।
ବାସକ ସଜ୍ଜାର ଭାବ ଜ୍ଞାନ ଦାସ କହେ ।

ରାଧାଭାବେ ଗୌରାଙ୍ଗ

ଅପରୂପ ଗୋରାଚାନ୍ଦେ । ଛେ (ଅପରୂପ ଗୋରାଚାନ୍ଦେ)
ବିଭୋର ହଇୟା ରାଧାର ପ୍ରେମେର ତାର ଗୁନ କହି କାନ୍ଦେ ।
ନୟନେ ଗଳୟେ ପ୍ରେମେର ଧାରା ପୁଲକେ ପୂରିଲ ଅଙ୍ଗ ।
ଖେନେ ଗରଜୟେ ଖେନେ ସେ କାମ୍ପୟେ ଉଥଲେ ଭାବ-
ତରଙ୍ଗ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ପାଶ୍ୱସଦଗଣେ କହନ୍ତେ ଯତନେ ରାଧାର ପ୍ରେମର କଥା ।
ଜ୍ଞାନ ଦାସ କହେ ଗୌରାଙ୍ଗ ନାଚଇ ଯେ ଲାଗି ଅଇଲା ଏଥା ।

ରଥଯାତ୍ରାଉତ୍ସବ

ନୀଳାଚଳେ ଜଗନ୍ନାଥରାୟ, ଗୁଣ୍ଡିଚା ମନ୍ଦିରେ ଚଳିଯାୟ ।
ଅପରୂପ ରଥେର ସାଜନୀ, ତାହେ ଚଢ଼ିଯାୟ ଯଦୁମଣି ॥
ଦେଖିୟା ଆମାର ଗୌର ହରି, ନିଜ ଗଣ ଲୟା ଏକ କରି ।
ମାଲ୍ୟ ଚନ୍ଦନ ସବେ ଦିୟା, ଜଗନ୍ନାଥ ନିକଟେ ଯାଇୟା ।
ରଥବେଢ଼ି ସାତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ, କୀର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତେ ଗୌରରାୟ ।
ଆଜାନୁ ଲମ୍ବିତ ବାହୁତୁଲି, ଘନ କହେ ହରି ହରି ବଲି ।
ଗଗନ ଭେଦିଲ ସେଇ ଧ୍ୱନି, ଅନ୍ୟ ଆର କିଛୁଇନା ଶୁନି ।
ନିତାଇ ଅଦ୍ୱୈତ ହରିଦାସ, ନାଚେ ବକ୍ରେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀନିବାସ ।
ମୁକୁନ୍ଦ ସ୍ୱରୂପ ରାମରାୟ, ମନବୃତ୍ତି ଉଚ୍ଚୈଃସ୍ୱରେ ଗାୟ ।
ଗୋବିନ୍ଦ ମାଧବ ବାସୁଘୋଷ, ଯାର ଗାନେ ଅଧିକ ସନ୍ତୋଷ
ବସୁରାମାନନ୍ଦ ନର ହରି, ଗଦାଧର ପଣ୍ଡିତାଦି କରି ।
ଦ୍ୱିଜ ହରି ଦାସ ବିଷ୍ଣୁ ଦାସ, ଇହା ସବାର ଗାନେତେ ଉଲ୍ଲାସ
ଏଇମତ କୀର୍ତ୍ତନ ନର୍ତ୍ତନେ କତଦୂର କରିଲ ଗମନେ ।
ଏ ସବାର ପଦ ରେଣୁ ଆଶ, କରି କହେ ବୈଷ୍ଣବେର ଦାସ ।

—ସମାପ୍ତ—

ମୁଦ୍ରାକର—ଶ୍ରୀ ଦାଶରଥି ଦାସ, ଦାଶରଥି ପ୍ରେସ, କଟକ-୨
୧୯୫୧

Digitized by srujanika@gmail.com

ବିଜ୍ଞାପନ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପୁସ୍ତକମାନ କଟକ ଦାଶରଥି ପୁସ୍ତକାଳୟରେ ବିକ୍ରୟାର୍ଥେ ଗଚ୍ଛିତ ଅଛି । ଅଗ୍ରୀମ ପଠାଇଲେ ଅଧିକ କମିଶନ ଦେଇଥାଉଁ ।

ଛନ୍ଦରତ୍ନାକର	ଟ ୧୯(	ବିଲଙ୍କା ରାମାୟଣ	ଟ ୧ ।
ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରାଣ	ଟ ୦ ।/	ଗଜ ନିସ୍ତାରଣ	ଟ ୦ ୶
ଅଙ୍ଗଦପଞ୍ଜ	ଟ ୦ ।/	ବୃଷିକେଶନ ବୋଲି	ଟ ୦ ୶
ଅଶ୍ୱମେଧ ମଞ୍ଜୁ	ଟ ୦ ।/	ଅମରକୋଷ ଗୀତା	ଟ ୦ ।
ଭୂତକେଳି	ଟ ୦ ।/	ପାଲାବଦନା	ଟ ୦ ୷
ଲାବଣ୍ୟନିଧି	ଟ ୦ ୶	ଯମ ପୁରାଣ	ଟ ୦ ।୶
ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଶକ୍ତିଭେଦ	ଟ ୦ ୷	ଦଶପଟଳ ମାଳିକା	ଟ ୦ ୳
ଜିନାଥମେଳା	ଟ ୦ ୷	ଭଗବତ ଗୀତା (କୃଷ୍ଣସିଂହ)	ଟ ୦୳୶
ନଦୀପ୍ୟାକୀର୍ତ୍ତନ ସେ୧	ଟ ୧ ୶	ସାମୁଦ୍ରିକ	ଟ ୦ ।/
ଶୁକବିଳାସ	ଟ ୦(	ଭାଗବତ ୧ ସେଟ	ଟ ୧୦(
ଖୁଲଣା ସୁନ୍ଦରୀ	ଟ ୧ ।	ଗଙ୍ଗାମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୦ ୴
ଷୋଳକୁଞ୍ଜ ଚଉପଦୀ	ଟ ୦।୶	ସୁଧାସାର ଗୀତା	ଟ ୧ (
ପ୍ରଭାତ ଅବକାଶ	ଟ ୦ ୷	ଗଣେଶ ବିଭୂତି	ଟ ୦ ୳
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ମିଳନ	ଟ ୦ ୶	କାର୍ତ୍ତିକ ମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୧।
ରାଧାକୃଷ୍ଣ ଦାୟିକା	ଟ ୦ /	ବୈଶାଖ ମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୦ ୴
ବୃ: ନାମରତ୍ନଗୀତା	ଟ ୧୳	ମାଘ ମାହାତ୍ମ୍ୟ	ଟ ୧(
ଲାବଣ୍ୟବତୀ	ଟ ୪ (	ରସ ବିନୋଦ	ଟ ୨୴
ବଦବଧ ଚିନ୍ତାମଣି	ଟ ୪ (	ସଭାବିନୋଦ	ଟ ୧୴
ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା	ଟ ୦ ।୶	ଅଲେଖ ଭଜନ	ଟ ୦ ୵

ଦାଶରଥି ପୁସ୍ତକାଳୟ
ବାଲୁବଜାର, କଟକ-୨

ଶ୍ରୀ ଦାଶରଥି ଦାସ
ପ୍ରୋପାଇଟର

Digitized by srujanika@gmail.com